ŞAKA

MÜZEDE:

— Karıcığım, nasıl tarihî eserlerden istifade ettin mi?.
— Tabii, beş altı şapka modeli daha kazandım!..

No. 233

Dünya Karikatürleri

(Amerikan karikatürü)

— Bu yeni uçan kaleler on tank, yirmi kamyon, on beş otomobil, iki yüz de insan taşıyor..

— Bizim kasaba Avrupa seyahatine çıkıyor desene...

AVA GİDEN AVLANIR..

Erkek — Sevgilim, dünyada hiçbir kuvvet seni benden ayıramaz.

Kadın — Fakat aslan payı sana kalacağa benzemiyor.

— Doktorcuğum, bana tenzilât yapmalısınız..

— Neden?..

— Bütün mahalleye grip hastalığını ben getirdim de ondan!..

Haftanın Şakası

İMAMLARI BAYILTAMIYACAĞIZ..

Yemeklerimiz arasında «İmam bayıldı» ismini taşıyan bir tanesi vardır. Güzel şeydir kâfir... Yâkın patlıcan mevsimi yaklaşıyorsa da, bu sene zeytinyağsızlıktan ötürü imamlar öyle kolay kolay bayılamıyacak galiba.. zeytinyağı fiyatlarına bakılırsa bir imamı bayıltmak epeyi masraflı bir iş olacaktır. Bu da «İmamı bayıltalım!.» derken bizim bayılmamızla neticelenen bir hâdise olabilir..

Lâkin «bu sene zeytinyağsızlıktan İmamları bayıltamıyacağız!» diye üzülmemize lüzum yoktur. Zira imamların yerine başkaları bayılıyor. Bu yıl Türk mutfağında yeni bir yiyecek var ki ismi : «Bobstil bayıldı!» dır. «Bobstil bayıldı!..» Beyoğlunda meşhur olmuş bir yiyecektir. Bunu da size anlatayım.

Görüyorsunuz ki bayılma hususunda bile asrîleşiyoruz.

İmamların yerine artık bobstiller bayılıyor.

●

BOBSTİL BAYILDI!..

Şimdi de bu yeni harp yiyeceğini anlatalım. Beyoğlunda bir takım yarı mezeci, yarı ayrancı, yarı mandıra mahsulleri veya pasta filân satan, bira da içilen, kaynamış tencerelerin içinden dumanları tüte tüte çıkarılıp sıcak sucuklar yenilen ve bobstil dilinde «Şıpsak lokanta» adını taşıyan yerler var. Bunlar şimdi epeyi rağbettir. Onlarda 15 kuruşa bir takım sandviçler çıkmış. Yalnız kırmızı biberle ve peynir kırıntısı ile ateşte kızartılmış olan bu sandviçlerin yeni adı «bobstil bayıldı» dır. Bobstilin buna bayılması da imamınki gibi sebepsiz değildir. Çünkü kırmızı biberli sandviç 15 kuruştur. Üç tane yiyip 45 kuruşa karnı doyurmak kabildir.

Bobstil bu işe nasıl bayılmaz?. Bunun için yeni yemeğin şöhreti şimdi her tarafa yayılmış.

İmamı bayıltamazsak bile 15 kuruşu verip bobstili bayıltmak kabil ya...

●

YEDİRENE BAK!..

Bu kırmızı biberli sandviçlere bobstillerle birlikte yeni şairler de çok rağbet ediyorlarmış.

Daha bu hafta onları geceyarısı şu şıpsak lokantalardan birinde grup halinde hep birlikte «bobstil bayıldı» yerken gördüm.

Biberli biberli sandviçleri atıştırıp duruyorlardı.

Allahın hikmetine şaştım kaldım. Eskiden yaramazlık eden, kötü söz söyliyen çocukları yatırıp ağızlarına kırmızı biber koyarlardı.

Biz yeni şairlerin ağzlarına kırmızı biber koyamıyoruz amma onlar kendi kendilerini cezalandırıyorlar. O ağızlara hakikaten biber koymalı...

Yiyene bakma, yedirene bak... Ulu Tanrım, çocukların ağzına, hemen kendi elceğizleri ile kırmızı biber koyuyor...

●

NASIL DEĞİŞTİRMELİ?

Üstatlardan biri yazısında «İmam bayıldı» simini pek alaturka ve pek şarklı buluyor.

Acaba bu babadan kalma yemeğin adını nasıl garplılaştırabiliriz?

Nasıl Avrupalılaştırmalı?.. «Mösyö rahîp bayıldı» mı demeli?..

Ağıza da pek gitmiyor amma...

●

SEYAHAT EDEN GAZETECİLER..

Gazetecilik meraklısı bir genç kız okuyucumuz bize soruyor:

«Gazeteciliğin seyahat kısmına meraklıyım. Gezmedikten sonra gazeteciliği ne yapayım? Mesleğin arzu ettiğim bu kısmına atılmak için ne tavsiye edersiniz?».

Cevap:

Sadece yaşlanmanızı, ihtiyarlamanızı... Bu iş hakikaten pek gariptir. İnsanı, gençlik zamanında, hudutlar aşmak, ufuktan ufka sıçramak istediği günlerde matbaa masasının başından ayırtmazlar, bir yere yollamazlar. Fakat yaş yetmişi aşıp da şöyle rahat bir köşe arayınca o zaman da sizi dünyanın dört köşesine gönderirler. İşte sayın üstadımız Hüseyin Cahit Yalçın... Son sene içinde, bütün hayatında hiç geçmediği Atlantiği iki kere aştı veya aşıyor. Daha kimbilir kaç kere aşacak..

Siz de bekleyiniz sevgili okuyucum. Haminne yaşına gelince, pasaportunuzu elinize alır, torunlarınızı öpüp yola çıkarsınız.»

KÂĞITSIZ BABIÂLİ..

Babıâli yokuşunda iki muharrir arkadaşın aynen şöyle konuştuklarını işittim:

— Bir kundura aldım... Altı tamamile kâğıt çıktı...

— Aman ne âlâ.. sat bana şunları..

— Ne yapacaksın?. Sana altı kâğıt diyorum.

— İyi ya... Ben de onunla edebî bir gazete çıkaracağım birader.. Başka türlü kâğıt bulmama imkân yok ki..

●

KUNDURADAN MECMUA...

Altı kâğıt olan kunduradan çıkacak edebî mecmuaya ne yazılabilir?

Kundura ve edebî mecmua!

Belki bütün bunlar size biraz garip gelecektir. Fakat bize kalırsa kundura kâğıdına basılacak edebiyat mecmuasına pek çok şey yazılabilir.

Bir kere bütün yeni şiirleri bu kâğıda gönlünüzün dilediği gibi yazabilirsiniz.

ŞAKACI

Sayı: 229, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 20 MART 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

HİZMETÇİ YOKLUĞUNDA:

Hizmetçi — Eyvahlar olsun, yine elimden bir kaza çıktı, tabağı kırdım..
Bay — Ne ehemmiyeti var kızım, kırılan tabak olsun.. Ya sen düşüp de bir yerin kırılsaydı halimiz ne olurdu?..

— Bu şişelerle gazete kâğıtlarına ne verirsin Salamon?..
— Hey yidi yunler hey.. Eskiden metalik bile vermezdim amma, şimdi papelleri sökületeceğim...

YENİ BİR ŞAHESER

Yetiştirene kurban olayım, hangi anneler doğurmuşsa var olsunlar, 41 kere maşallah, Allah nazardan saklasın - tu, tu, tu, tu! - Rabbim zihin açıklığı versin.. Yeni şairler de olmasa halimiz cidden berbattır. Onlar ne zaman bir kitap, bir gazete filân neşretseler bize de tümen tümen mevzu çıkar. Bu harp havadisleri içinde can sıkıntısı ile bocalayıp dururken biraz güleriz, gönlümüz ferahlar.

İyi saatte olsunlar, daima bize neşe getirsinler. Bu itibarla yeni şairleri ben severim.

Şu esnada önümde dumanı üstünde bir şiir kitabı duruyor. Bu, Orhan Veli'nin «Vazgeçemediğim» adındaki şiir kitabıdır. Orhan Veli Türk edebiyatına en güzel değilse, en meşhur mısraı hediye eden genç şairdir. «Yazık oldu Süleyman Efendiye» gibi nadide bir edebiyat incisi işte onun kaleminden çıkmıştır.

Meşhur «Nasır» lı şair...

«Orhan Veli» nin yine edebî bir hâdise olacağa benziyen «Vazgeçemediğim» adlı kitabından aynen şiirler alacağım. «Lâkin rica ederim, bunların hayal mahsulü olduğunu zannetmeyiniz:

Vallahi tallahi aynen şairin kitabından, 1945 yılında İstanbulda, Marmara Kitabevinde basılan «Vazgeçemediğim» adlı eserinden alınmıştır. İster inanın, ister inanmayın...

●

BİR KİBRİT KUTUSU!.

Orhan Veli'nin yeni kitabındaki şiirleri az daha beğenmiyecektim. Çünkü içinde şairin karakterini yapan şeylerden hiçbirine raslamamıştım. Mısralar arasında ne «nasır» vardı, ne kundura yarası... Hattâ bazan koskocaman bir manzumeyi baştan başa okuyorsunuz da içinde bir şeytan tırnağına bile rasgelmiyorsunuz. Böyle yeni şiir olur mu?..

Fakat sahifeleri çevirdikçe cevher kendisini gösterdi. Mısralar arasında şeyler var.

İşte kitabın onuncu şiiri olan «Misafir» den bir mısra:

«Bir şarkıyı başka makamla söyledim;
Sinek tuttum, bir kibrit kutusu»

Eski saf şairler mehtapları, dalgaları, fırtınaları, güneş batmalarını seyrederlermiş... Demek şimdiki şairler böyle kutu kutu sinek tutuyorlar. Haydi avları bereketli olsun!.. Gördünüz mü bir şaire, bir gönül adamına yakışacak işi, ona yakışacak avı... Şair dediğiniz ceylân, sülün avlamaz ki... Onları avlasa avlasa klâsikler avlar. Bugünkü orijinal yenilerin tutacağı tek şey sinektir.

Kibrit kutuları dolusu sinek gözümün önüne geliyor. Ama ne şiir mevzuu!.. Ne «bedii heyecan», ne «bedii zevk» verecek bir manzara!..

●

HANGİSİNDEN?..

Orhan Veli:

«Sinek tuttum, bir kibrit kutusu» derken bir şeyi unutmuş. Sinek ama, hangisinden?. Sivrisinek mi?. Karasinek mi?.. Şair bunu şiirinde belirtmiyor. Halbuki burası çok mühimdir. Çünkü insan ona göre hislerini ayar eder. Karaya göre başka, sivriye göre yine başka...

Yoksa şairin tuttuğu, dilini sokmak üzere gelen eşek arısı mı idi?..

Kibrit kutusunun içini açıp baksa fena etmez. İstanbulda bir «Sinekli bakkal» vardı. Şimdi de bir «Sinekli şair» kazandık.

●

DEĞİL..

Kitabın yedinci manzumesini, Orhan Veli'nin yani meşhur «Süleyman Efendi» nin meşhur babasının bu emsalsiz şaheserini aynen alıyorum. Nadide mücevher, «Değil» adını taşıyor ve virgülü virgülüne, noktası noktasına şöyledir:

Bilmem ki nasıl anlatsam;
Nasıl, nasıl size derdimi!
Bir dert ki yürekler acısı,
Bir dert ki düşman başına.
Gönül yarası desem...
Değil!
Ekmek parası desem..
Değil!
Bir dert ki...
Dayanılır şey değil.

İşte şiir burada bitiyor. Ve derdin ne olduğu da kat'iyen söylenmiyor. Sanki bizim memlekette şairin derdini bilmiyecek ne var ? «Bir dert ki.... Dayanılır şey değil!.» dediği ne olabilir ki?.. Parasızlık!..

Bunu saklıyacak, 40 dereden su getirecek ne var?..

●

BİR DEĞİŞTİRME..

Orhan Veli'nin içinde sekiz de - şiirlerin tarzında, hattâ onlara taş çıkartacak bir üslûpta - resim bulunan bu son şaheserinin en başına - kendisi pek nefis bulmuş olacak ki - şu üç mısraı yazmış:

Deli eder insanı bu dünya;
Bu gece, bu yıldızlar bu koku,
Bu tepeden tırnağa çiçek açmış ağaç

Eseri takdim eden bu baş mısraları şöyle değiştirmek acaba kabil midir:

Deli eder insanı bu kitap;
Bu şiir, bu resimler,
Bu kutular dolusu karasinekler...

Mamaafih, unutmamalı ki Orhan Veli yeni neslin tereddütsüz en kuvvetli şairidir, Hâletlerin yanında Abdürrahman Çelebidir hiç değilse... Kütüphanemize böyle bir eser kazandırdığından dolayı

Sayı: 233, Sene: 5, Cilt: 9. Fiatı 15 Kuruş 17 NİSAN 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususî Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı, 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

MEMURLARA BİRER MAAŞ İKRAMİYE DAĞITILIRKEN...

— Şu ikramiyeyi alsak da bir kaç gediğimizi kapatsak!..
— Üzülme kocacığım.. görüyorsun ya, çarşıdan geliyorum, bütün gediklerimi kapattım..

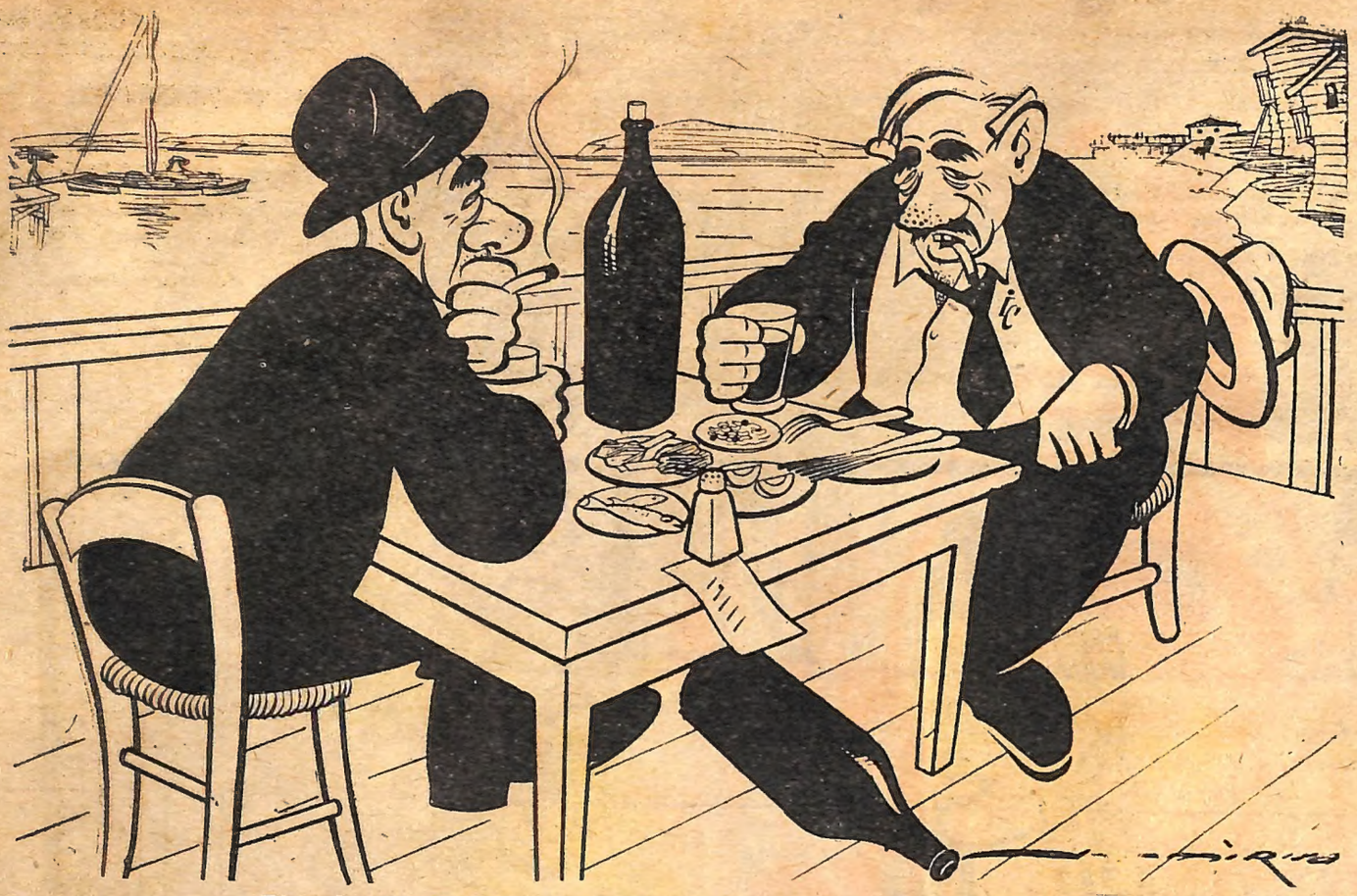

— Bizim kıza bir hacı ağa musallat olmuş, kapının önünden ayrılmak bilmiyor..
— Ne üzülüyorsun be birader, ya bir bobstil musallat olsaydı halin nice olurdu...

Orhan Veli ile Mülâkat

Doğrusu kendisini tanımıyordum. Bir gün Âsaf Halet Çelebi, Köprü üstünde istiska olmuş gibi uzamış suratlı, papaz sakallı, otuzla otuz beş arası bir genç tanıttı. Boynunda sapsarı bir kaşkol, sırtında yelken bezinden bir sözüm ona pardesü..

— İşte meşhur Orhan Veli budur!

Dedi. Şaştım kaldım. Fakat hemen aklımı başıma toplayıp kendisile Şaka namına konuşmağa başladım:

— Nereye teşrif böyle?

— Boğaziçine, Rumelihisarına, orada oturur bir fakir Orhan Veli'yim, Veli'nin oğluyum..

— Üstadım, adres mi veriyorsunuz, şiir mi okuyorsunuz?..

— İkisi birden.. Ben şiirlerimle konuşurum, bu konuştuklarımı da şiir diye neşrederim! Zaten meşhur oluşuma sebep de budur: Bir gün birisi nasırıma basmıştı. «Bir şeyden çekmedi dünyada nasırdan çektiği kadar» dedim. Sizden Şakacı olmasın, arkadaşlardan biri bu sözleri neşrediverdi. Derken Nurullah Ataç ciddî sandı. Ben yalanlayıncaya kadar iş aldı yürüdü. Bu durumda şairliği kabullenmekten başka bana da yapacak bir şey kalmadı.

— Çok güzel.. Demek ki bir baskı hatası...

— Evet. Meselâ benim bir adım deli idi. Deli Orhan derlerdi. Yanlışlıkla gazetede Veli oldu kaldı. Soyadım da öyle: Yanık soyadını almıştım. Yanlışlıkla Kanık oldu. Çok şükür buna da, çünkü Kazık da olabilirdi..

— Eseflenmeyin, o zaman da herkes boyunuzdan ilham aldınız zannederdi. Ey, üstat yeni şiir kitapları hazırlıyor musunuz?

— Evet. Garip..

— Ne garip?

— Şiir kitabımın adı.

— Ona şüphe yok ya. Eserinizin ismini soruyorum.

— İşte ikinci defa basılmakta olan eserimin ismi «Garip»..

— Ha, cidden garip. Ya başka?

— Ondan sonra Sakalım'ı çıkaracağım...

— Galiba zaten sakallısınız gibi geliyor bana..

— Hayır, şiir kitabımın adı «Sakalım» olacak!

— Kuzum neye böyle acayip isimler seçiyorsunuz eserinize?

— Halkın alâkasını çekmek için... Herkes bir kere acayipliğimi öğrensin, buna inansın; siz seyredin ondan sonra bendeki kazancı!..

— Ya... Nasıl olacak bu mucize?

— Gayet basit. Bir çadır kurup içine oturacağım! Beş kuruşa kendimi seyrettireceğim.. Hattâ Âsaf Halet'i de yanıma almağı düşünüyorum..

— Cidden kârlı usul!... Peki yeni eseriniz hacimli mi bari?

— Evet. «Vazgeçemediğim» isimli son şiir kitabımda sekiz resim, on bir şiir vardı. «Sakalım» da ise beş şiir, yirmi otuz resim, on bir imza olacak...

— İmza mı? Kendi imzanız mı?

— Yok canım.. Benim imzama kimse metelik vermez. Merhum «Süleyman Efendi»nin imzası, «Vesikalı Yarim»in imzası, «Roman Kahramanı»nın imzası, «Nurullah Ataç»ın imzası, hulâsa meşhur şahsiyetlerin imzalarını bastı-

Meşhur «Nasır» şairi:
ORHAN VELİ

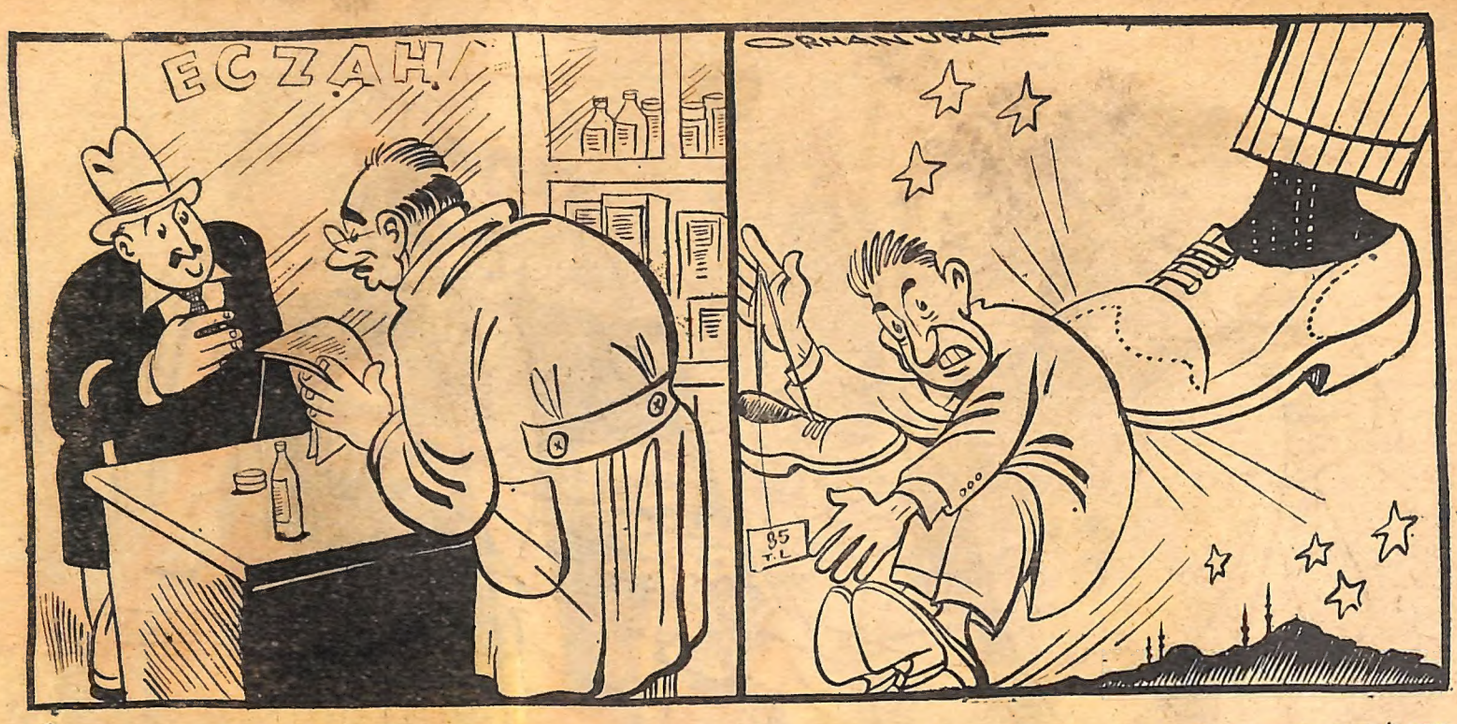

Eczacı — Bu ilâç bizde de yoktur bayım..
Hasta — Araya araya takatim kalmadı, öyle ise bana bir kuvvet ilâcı verin!..

AMERİKADAN UCUZ AYAKKABI GELİNCE:
Muhtekir kunduracı — Eyvah, nihayet bizim de papucumuzu elimize verdiler...

Pitigrilli İle Konuşma...

[Meşhur İtalyan muharririnin türkçeye son çevrilen «Bekâret Kemeri» isimli eserinin toplatıldığı haberi ortalığa yayılınca bu konudaki düşüncelerini öğrenmek üzere bir muharririmizi kendisile mülâkata gönderdik. Aldığımız mektubu neşrediyoruz:]

Pitigrilli'nin oturduğu villânın kapısını ittim, fakat ters yüzüne döndüm. Yüzümden ateş fışkırdı sandım. Gördüğüm sahneyi tasvir edemem (edebilsem ŞAKA mahkemeyi boylardı).

Bir ses çağırdı: Meğer öbür kapıdan girilecekmiş. Oradan girdim ve derhal meşhur muharriri tanıdım: Yüz, göz çetele gibi yırtık; çürük içinde, bir kolu askıda, ayağı topal, koltuk değneğine dayanarak beni karşıladı:

— Siz de buyurun bakalım; dedi, hangi aşifteler namına hak istiyorsunuz?

— Nasıl aşifteler üstat?

— «Kibar aşifteler» canım.. Karınızı ayarttığımı iddia etmiyecek misiniz?

— Yok canım, ben gazeteciyim...

Üstadın rengi bembeyaz oldu:

— Durun da bari duamı edeyim!

— Boşuna telâşlanıyorsunuz.. Ben Türk gazetecisiyim, (Şaka) muhabiri..

— Ha... O halde son eserimden haberiniz yok demek. Bense okudunuz sandım. Zira bunda gazetecilerden bahsediyordum..

— Kuzum, kim sizi bu hale koydu?

— Kocalar... Gûya karılarının ahlâkını bozuyormuşum. Halbuki karılarında ahlâk olsa benim kitaplarımı okumazlardı. Benim ne suçum var bunda?

— Haklısınız efendim.. Size fena bir haber getirdim. «Bekâret kemeri» niz Türkiyede para etmedi. Toplatıldı.

— Haberim var. İyi etmişler...

— Yok canım?

— Tabiî. İtalya gibi, Fransa gibi kokuşmuş cemiyetleri aksettirir benim kitaplarım. Size göre değil. Yalnız bir şeye şaşıyorum. Ben çok dil bilirim. Son zamanlarda sizin edebiyatınıza merak sardırdım. Anlıyamadığım nokta şu: O sizin Esat Mahmut Karakurt namındaki muharririn «Sokaktan gelen kadın» romanı benimkilerden çok daha müstehcen olduğu halde ne diye toplanmadı?

Pitigrilli'nin bu sualine doğrusu cevap veremedim. Hemen ben bir sual yapıştırdım:

— Demek o kadar alay ettiğiniz cemiyet, inkâr ettiğiniz insanlar sizi bu hale koydu. Öyle ise varlıklarına inanmışsınızdır artık.

— Ben onları inkâr etmedim ki dostum! Ben insanların hayvan taraflarını teşhir ettim. Onlar da beni bu hale sokarak iddiama delil verdiler. Demek «Bekâret kemeri» ortadan kalktı. Ya «kibar aşifteler?»

— Onlar daha piyasada...

— «İhtiras şarkıları»?

— Devamı 9 uncu sahifede —

— Hayrola, böyle pire ve tahtakurusu tozlarile sinemaya mı gidiyorsun?..
— Hayır azizim, malûm ya artık bahar geldi, Erenköyündeki kayın-valideye misafirliğe gidiyoruz..

BASIN BALOSUNDA:

— Tam saat ikide fevkalâde eğlenceli sürprizler varmış,,,

— Ya... Orhan Veli ile Asaf Halet Çelebi yeni şiirlerinden parçalar mı okuyacaklar?...

Kaçtı.. Kaçtı..

Gece.. Saat on buçuk.. Soba başında herkes
Dönmüşler, Marttan sonra, yorgun düşen kediye!.
Fırladılar ansızın: Duydular acı bir ses,
Komşunun genç karısı haykırdı (Kaçtı!.) diye.

★

Ne kaçtı?.. Kim kaçırdı?.. Odayı sardı merak;
Bir kehanet savurdu minderde büyük nine:
Bana malûmdur!.. Gibi, başını sallıyarak,
Dedi: Mutlak komşudan hizmetçi kaçtı yine!..

★

Radyosunun başında, yarım saattanberi,
Ajans haberlerini bekliyen büyük baba
Bağırdı, parlıyarak bir sevinçle gözleri:
Çocuklar!. Savaş bitti.. Hitler kaçtı galiba!..

★

Damat, ki hayatında kadından yılmıştı pek,
Kavgadan bükülmüştü, güçlü çağında, beli.
Sert, acar karısını göz ucile süzerek,
Dedi: Tımarhaneden kaçtı daha bir deli!..

★

YAZAN:

NECDET RÜŞTÜ EFE

Karısı hemen koydu gediğine bu taşı,
Şu sözleri söyledi kocasına bakarak:
Zavallı kadıncığın dertlere yandı başı,
Metresile kaçmıştır alçak kocası mutlak!..

★

Mahdum Bey, ki okuldan üç sene kiriş kırdı;
Kafası kopmalıdır bu hayırsız evlâdın.
Yaşasın gangster!.. Dedi; sonra şöyle haykırdı:
Hokey!.. Hapishaneden kaçtı Muzaffer Aydın!...

★

Hayır!.. Hiç biri değil!. Fakat nedir bu esrar?!..
Herkes, eller şakakda, düşünmeğe koyuldu?..
Komşunun küçük evi yakındı ki o kadar,
Yine aynı kadının iniltisi duyuldu.

★

O ne?.. Bir feryat daha?.. Yerinden oynadı yer,
Uyuyan kedi bile korkup gözünü açtı!.,
Mes'ele anlaşıldı... Kadına hak verdiler,
Şöyle feryad etmişti: Kaçtı!.. Çorabım kaçtı!..

Necdet Rüştü EFE

— Ömrümde hiç tımarhaneyi gezmedim!„
— Öyle ise hiç durma, D gurubunun resim sergisine koş!„

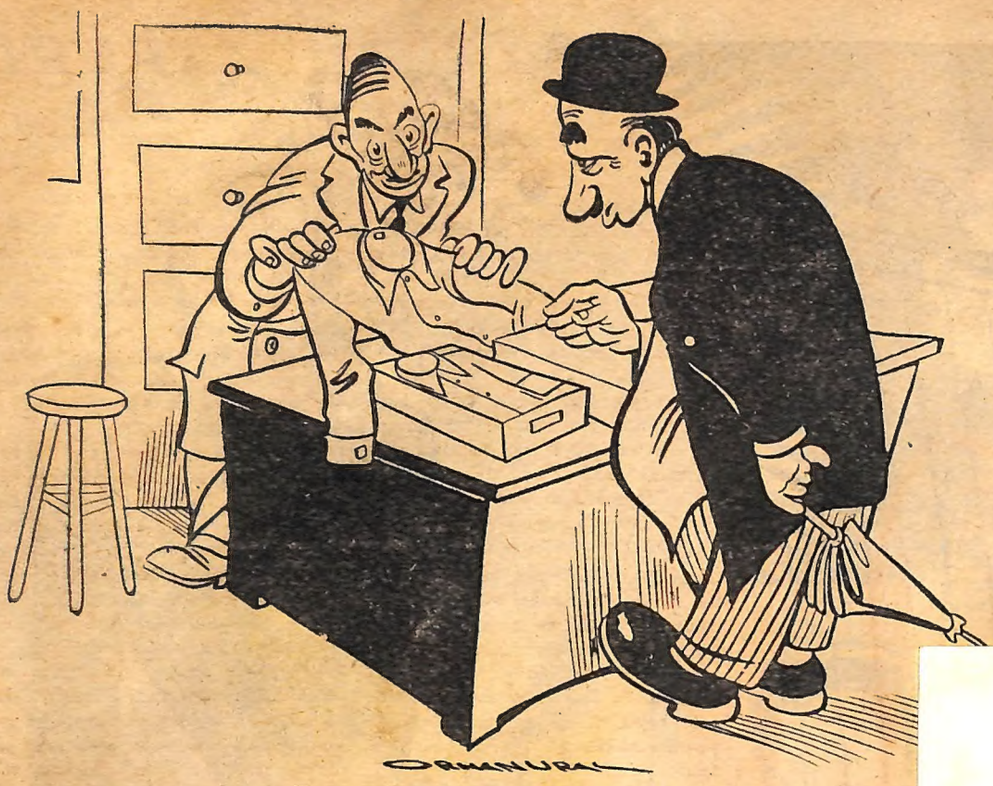

— Sizin gömlekleriniz iyi amma, bir türlü iki yakası bir araya gelmiyo
— Tabiî bayım, bir gömleğe elli lira verenin iki yakası bir araya gelir n

ŞAKA'NIN HİKÂYESİ:

Hangisi?.

Yazan: **Hikmet Feridun ES**

Genç adam bavulu elinde, vagonların koridorlarından geçti. Birer birer her kompartımana baktı. Hiçbirini gözü tutmamıştı. Kiminde fosur fosur sigara içiyorlardı. Kiminde içeriye girecek yolcuyu ilk fırsatta rahatsız etmeğe hazırmış gibi alesta duran kimseler vardı. Kimi *dolu idi.*

Nihayet kompartımanlardan birinin önünde durdu. Burada dört kişilik yerde iki kadın oturuyordu. Kadınların biri pek güzeldi. Fakat erkek buraya girmeğe tereddüt ediyordu. Kompartımanın kapısını açarak sordu:

— Affedersiniz efendim, burası kadınlara mahsus mudur?..

İki kadından çok güzel olanı derhal cevap verdi:

— Hayır!.. Herkes oturabilir...

Öteki kadın ise sesini çıkarmadı. Hattâ rahatı bozulduğu için biraz da erkeğe düşman düşman baktı. Genç erkek kompartımana girdi. Çantasını yan fileye yerleştirdi. Bir an hangi tarafa oturacağını şöyle düşündükten sonra güzel olanın yanı başına ilişti.

Çabucak vaziyeti, kompartımanı, yeni yol arkadaşlarını tetkik etti. Onlar hakkında acele bir fikir edinmek istiyordu. Kadınlar aralarında konuşuyorlardı.

Çok güzel olana ötekisi âdeta karışıyor, yapacağı şeylere itiraz ediyordu. Erkek bir an için düşündü. Bu iki kadın birbirlerile arkadaş mı? Yoksa akraba filân mı?.. Güzel olanda - hattâ gözlerinde bile çılgınlık yapmak, alabildiğine eğlenmek, şarkı söylemek, eteklerinin açılmasına aldırış etmiyerek ayaklarını karşı kanapeye uzatıp rahat etmek, içten ve güzel vücudünü sarsa sarsa gülmek arzuları vardı. Çirkin olan ise çok daha ağır başlı idi. Güzelin kahkahalarına kadar, bütün gençlik jestlerine mâni olmak istiyordu.

Bir aralık erkek gümüş tabakasını çıkardı. Sonra yanındaki güzel kadına sordu.

— Sigara du
hatsız olur mus
sordu.

Bir cıvıltı hal
dı:

— Kat'iyen...
ra ben de içerin

Bu öyle güzel
Ahmet hemen t
ve ona uzattı:

— O halde b
nız?..

İnce manikürl
zandı. Sigarayı
çakmağını çakt
bir sütun halin

mana vuran güneşin ışığında kurşunî sigara dumanları yayıldı. Minimini burnunun deliklerinden dumanları ne güzel çıkarıyordu kâfir!..

Ahmet onu seyretmenin bile bir zevk olduğunu düşündü. Fakat bu çok sürmedi. Öteki hemen itiraz etti:

— Sigara mı içiyorsun?..

— Evet... Bir tane canım istedi de.

— Rica ederim söndür... Öksürürsün...

— Hiçbir şey olmam...

— Umumî bir nakil vasıtasında bir kadının sigara içmesi doğru değil... Söndür şunu kuzum!..

Genç kadın, istemeye is-

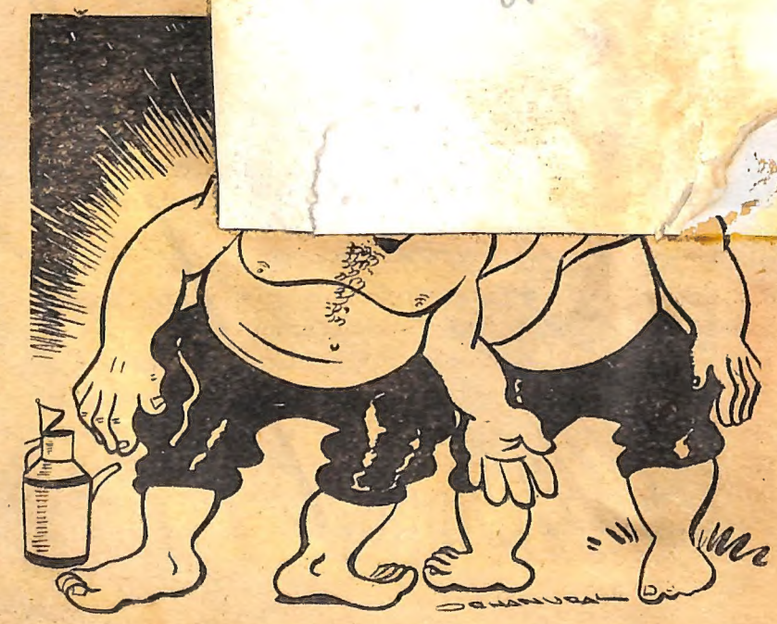

— Abe yağlanıp güreştikten sonra hamama gitmeğe lüzum kalmıyor.
— Elbet,. şimdi bütün zeytin yağlar sabunluk yağlarmış..

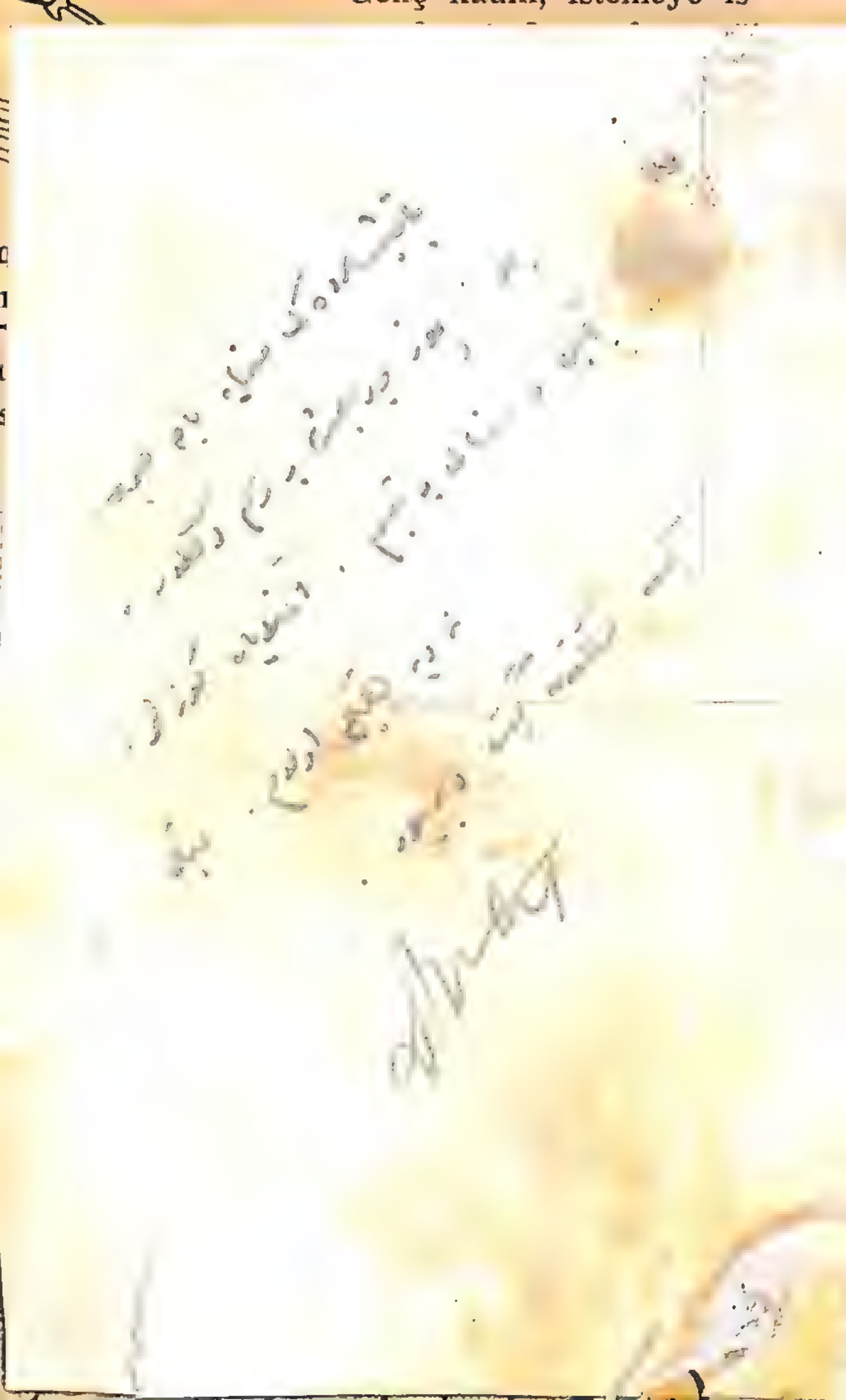

AKSARAY POSTAHANESİNDEKİ SUİİSTİMAL MÜNASEBETİLE:

— Bir yere havale göndereceğim, çabuk gitmesini istiyorum.
— Öyle ise Aksaray postahanesinden yollayın.. Sür'atli değil, uçar bile...

Masalların Erkeği

ROMAN

— 16 —

— İstanbuldan tabiî... bak saat farkını da düşünemedim. Burada öğle üstü, halbuki orada geceyarısıdır değil mi?

— Alayı bırak Aslı... Neredesin? Nereden telefon ediyorsun?.. Mutlaka New York'tan... Herhalde Amerikadasın...

— Öyle olsa yanına kadar gelir size baskın yapardım...

— Hani böyle bir hareketinden korkulur da...

— Yapmadığım ne malûm?..

— Sahi mi söylüyorsun?.. Üzme beni Aslı... Neredesin Allahaşkına?.

— Ben etrafınızdayım amma sizde görmek için vakit nerede? Yanınızda zarif, şık ve gayet enteresan kadın arkadaşınız bir saniye göz açtırmıyor ki. Ne barda, ne de oyun salonunda... Fakat bu akşam,üzerindeki koyu nar çiçeği rengindeki elbisesile hakikaten pek şık bir kadındı.

— Aslı... Neler söylüyorsun?. Sen bunları nereden gördün?..

— Omuz başınızdaki insanı görmemişseniz kabahat bende mi?.

— Demek bu gece sen de bizim gittiğimiz yerde idin...

— Tabiî... Görüyorsun ya. İsteyince sizi nasıl buluyorum. Süreyya teyzeden otelinizin adresine kadar aldım.

— Maşallah...

— Ve otelinize dönünce işte sizi hemen telefonla aradım...

— Peki şu dakikada neredesin?

— Pek uzakta değil.. Las Palmas otelinde...

— Yani bu otelde... benim otelimde... Aslı şaka mı ediyorsun?..

— Vallahi ciddî söylüyorum. Aynı oteldeyiz. Hattâ daha tuhafını söyliyeyim mi?.

— Bundan daha tuhafı olur mu?.

— Olur... Yeryüzünde her tuhafın bir «üstün tuhaf»ı daha vardır...

— Peki bu «üstün tuhaf» şey nedir? Hem artık bana seni nasıl görebileceğimi söyle...

— «Üstün tuhaf şey şu... Seninle aynı koridor üzerinde yaşıyoruz. Hattâ bundan da daha tuhafı var. Odalarımız yanyana... Bu iyiliği bana otel sahibi etti...

— İnanamıyacağım şeyler bunlar... Sahi mi söylüyorsun Aslı...

— İstersen duvara vurayım... Belki yumruklarımın sesi gelir..

— Aslı... bütün hayatında beni şaşkınlıktan şaşkınlığa atmasına bayılırsın... Vur bakayım duvarı.. Rüya olmadığını anlıyayım.. Bu yaptığın benim uydurma masallarımı bile geçti..

Cemil Çöl sustu. Duvara kulağını dayadı. Ve duvarın öte yanında da üç yumruk sesi işitildi.

Sanki bunlar duvara değil, Cemil Çölün gönlüne vuruluyordu. Şu Aslı han yok mudur?.

Telefon sesi devam ediyordu:

— İsterseniz balkona da çıkayım. Biraz evvel gördüm. Balkonlarımızda yan yana... hattâ aynı balkon sayılır.

— Beni deli edeceksin Aslı... çık balkona...

Telefonu açık bıraktı. Balkona koştu.

— Sonu haftaya —

---

si de mor renkte.. Beni «Cennetteki elma ağacı» revüsünde o kısa, incir yaprağı biçimindeki mayomla görmüş. Artık pek beğenmiş !.. Numaramı yaptıktan sonra masasına çağırdı.. Mahçup bir adam ama maksadını anlatmasını biliyor. Nişanlandık işte!..

Ayakta kurulanan esmer kadın bunun üzerine alâkalandı:

— [illegible]. Yeni nişanlın [illegible]gin [illegible]ri?.. Malûm ağalar [illegible]n babasıdır...

— Zengin... Ama gel gelelim aklınca kurnazlık edecek... Şehirliler kendisini kazıklıyacak diye ödü patlıyor, korku içinde herif... Parasına düğüm üstüne düğüm vuruyor.. Ben de bunu bildiğim için hiç sıkmıyorum... Daha tuhafını söyliyeyim mi?. Dün gece bardaki konsomasyonun parasını ben verdim...

Bunu söylerken göğsünü dalgalandıran bir gülüşü vardı.. Ayaktaki de güldü ve:

— Sen kazın geleceği yerden pilici esirgemezsin hınzır... Tabiatça nasıl?..

— [illegible] bir adam!.. Pek mahc[illegible] Kuzu desem yeridir. A[illegible]gel gelelim işte bu şehir[illegible]afından kazıklanmak [illegible]u yok mu?.. Adamın y[illegible]den bu korkuyu kaldıra[illegible]rsam o zaman ya[illegible].. Fenerle arasam erk[illegible]dar safını bula[illegible] biraz fazla dan[illegible]ncelik olsun di[illegible]» diyor... Bu [illegible]ık» barına gelirse... Sana hacı ağamı, yeni nişanlımı gösteririm !.. Felek gönlüme göre verdi. Yazlık tuvaletlerimi artık düzdüm gitti sayılır: Dört tane flör yaptıracağım, dört ipekli, dört çift iskarpin... Hep dörtten gidiyorum. Hem sen elini çabuk tut... Nerede ise nişanlım gelecek... O evin içini pek kalabalık görmek istemez...

***

Altı gece sonra, genç kadınların esmer ve düz siyah saçlısı arkadaşının «Cennetteki elma ağacı» isimli numarasını görmek üzere «Eflâtun Işık» barından içeriye giriyordu. Burası İstanbulun en iyi iş yapan yerlerinden biri idi.

Esmer kadını tanıdıkları için köşede bir masaya oturttular. «Cennetteki elma ağacı!.» revüsü küçük salaş sahnede devam ediyordu. Lâme kumaştan pırıl pırıl yaldızlı bir ağaç yapmışlardı. Dallarda mübalâğalı kırmızı, yusyuvarlak elmalar duruyordu. Bunun başında da elmaya elini uzatmış, incir yaprağı mayolu bir genç kadın, eflâtun bir ışık içinde dansediyordu.

Arkadaşı alkışlar arasında numarasını bitirdikten sonra giyinmiş bir halde masasına geldi. Dertli dertli sigarasını yaktı. Misafiri ona sordu:

— Hani senin hacı nişanlın?.

Genç kadın cevap verdi:

— Yerin dibine batsın rezil!.. Gözüm görmesin... Zaten meydanda da yok ki...

— Ne oldu?

— Ne olacak? Benden yedi, içti, «hindi gelecek yerden piliç esirgenmez!.» diye herifin rakı paralarını bile verdim. «Haydi nişanlımdır, otel parası vermesin» diye evimde gecelerce misafir ettim. Sabahleyin kahvaltısını elimle hazırladım. Taze yumurtaları elimle yutturdum. Bütün bunlardan sonra ortadan kayboldu. Tamir ettireceğim diye taksitle aldığım pırlantalı saati de alarak...

— Bu nasıl hacı ağa!..

— Ne hacı ağası?.. Sahte hacı ağa imiş!.. Halis muslis, kaşarlanmış, şehirli, hem de sabıkalı... Bakmış ki her yerde hacı ağalara rağbet... Kendisine hacı ağa süsü vermiş!.. Hem de gayetle saf hacı ağa!.. Saate yanmıyorum. O kadar etrafında pervane oldum, masraflarını verdim; dil döktüm. Ne hacı ağamış meğerse!.. Ne hinoğlu hin hacı ağa!..

Hikmet Feridun ES

YAPRAK KÜPE

HİKÂYE

Belma titiz ve endişeli nazarlarını son bir defa daha etrafında gezdirdiği zaman yüzü memnun bir ifadeyle aydınlandı..

Her şey mükemmeldi. Çiçekler pek cazip bir şekilde tam yerlerine konulmuştu. Küçük salonun basit ve yepyeni eşyaları hep ince bir kadın zevkile seçilmiş şeylerdi.

Havada hafif bir sünbül kokusu vardı. İnce tüllerin arasından sızan akşam güneşi büfenin kristallerini yaldızlıyor, duvarlarda tatlı akisler bırakıyordu.

Mutfağa gittiği zaman gözleri sevinçle parladı. Ahçı kadın ne de güzel yemekler yapmıştı. Süslü salatalar, mayonezler, soğuk etler büyük bir itina ve nefasetle hazırlanmış, âdeta bir ziyafet sofrası manzarası arzediyorlardı.

O zaman daha giyinmemiş olduğunu hatırladı. Hemen odasına koştu. Terzisinin biraz evvel getirdiği mor elbisesi ona ne diri, ne taze bir güzellik vermişti. Yeni kopmuş, nemli bir menekşe demetini andırıyordu.

İçinden;

— Nerede ise gelecek.. diye telâşlanmağa başladı. Bu gece izdivaçlarının ikinci yıldönümüydü. Bu mes'ut günü merasimle kutlamak istiyordu.

İçinde çılgın bir sevinç vardı. Karı koca akşam yemeğine patronları ile karısını davet etmişlerdi.

Patronun genç ve çok güzel karısı ilk defa evlerine gelecekti.. Ne kadar heyecanlanıyordu. Birkaç defa kendisile yazıhanede karşılaşmışlardı. Na kadar şık, mültefit bir kadındı. Genç karı kocadan pek hoşlanmış, kendilerini evinde görmekle çok sevineceğini nazikâne bir tarzda söylemişti..

Bir bayram günü Ayazpaşadaki apartımanlarına gitmişti.. Kibar kadının bu daveti bir iadei ziyaret mahiyetinde de telâkki ettiği muhakkaktı..

O servet ve ihtişam ne kadar gözlerini kamaştırmıştı.. Fakat kendi küçücük apartımanı da pekâlâ derli toplu, temiz ve sevimli görünüyordu.. Burada ne kadar rahat ve mesut bir hava vardı.. Hayatları ne kadar güzeldi..

Ya Selim; ne harikulâde bir erkekti, Yarabbi. Nasıl ince duyuşlarile onun gururunu okşamasını bilirdi.

Bir anda kalbi sevinç ve minnetle doldu.. O minimini siyah kadife kutu içindeki bir çift yaprak küpe, ne zarif, ne güzel şeydi.. Şüphesiz Selim onu bu gece kendisine bir yıldönümü hediyesi olarak verecekti..

Nasıl da dün akşam eline geçmişti.. Kocasının elbisesini ütülerken görmüştü.. O kadar merak etmişti ki tahammül edememiş paketi açmış ve içinden çıkan nefis küpeleri görmüştü..

Bir de ikiye katlanmış kart: [Dünyanın en güzel kadınına; bütün hayranlığımla]

Kalbi kuş gibi çırpınıyordu.. Zavallı Selim kimbilir bunu karısına vermek için ne kadar mahrumiyetlere katlanmış, nasıl kendi masraflarını kısmıştı.. O mütevazı maaşından bunu ayırabilmek için mutlak pek çok günler öğle yemeklerinden sarfı nazar etmişti..

İçi sızladı.. Pek de pahalı şeylerdi galiba..

Bu hayallere o kadar dalmıştı ki, Selim'in ayak seslerini tanıdığı zaman iyice akşam olduğunu farketti.. Düğmeyi çevirdiği zaman ortadaki zengin sofranın kristalleri üzerine açık sarı mehtap renkli bir ışık döküldü..

Kocasının elbisesini değiştirmesine yardım ederken o kadar telâşlanıyordu ki.. Ona yardım etmekten fazla; lüzumsuz telâşile kendisini işgal ettiğini düşününce güldü..

Tam o sırada kapının önünde siyah lüks araba durmuştu. İkisi beraber fırladılar. Patronun genç karısı zarif tebessümile içeri girmişti. Fakat, o anda garip bir şey oldu. Belma'nın yüzündeki mes'ut ifade değişti.. Adaleleri takallüs etti ve gözleri sabit bir noktaya takılı olduğu halde; evet patronun harikulâde güzel karısının sarı bukleleri arasında ışıldıyan bir çift yaprak küpeye takılı olduğu halde hemen oraya yıkılıverdi..

Evin içi karmakarışık oldu. Herkes şaşırmış bir haldeydi. Bilhassa henüz kürkünü çıkarmağa vakit bulamıyan güzel misafir bayan herkesten fazla telâşlı ve üzüntülü idi..

Müthiş hezeyanlardan sonra kendine geldiği z[illegible] üzerine büyük bir şefk[illegible]na ile eğilen genç kadın [illegible]nce tekrar bayıldı.

***

Belma postacının getirdiği paketi eline alınca hemen yatak odasına koştu.. Evvelâ bir mektup; telâşla okumağa başladı:

Sevgili Belma Hanım:

Hadiseden çok müteessirim.. evvelâ sizi bir anlaşmazlık yüzünden boş yere üzmeğe sebep olduğum için özür dilerim. Siz o müthiş gece annenizin evine kaçtığınızdan beri aradan on beş gün geçti. Bu müddet içinde ne kadar ıztırap çektiğinizi düşündükçe içim sızlıyor..

Güzel kardeşim, o paket o gün kocamın bana göndermek üzere Selim Beye rica edip teslim ettiği paketti.. Ben kuyumcuda beğenmiş ve bir kaparo bırakarak ayırtmıştım.. O gün kocamla biraz dargındık. O, her dargınlığım böyle bir şeye mal olduğunu bildiği için gönlümü almak maksadile bir de kart yazmış..

Hakikati, yani sizi perişan eden şüphenizi güzel bir tesadüfle fakat pek geç olarak öğrenmiş bulundum.

Kendimi affettirmek maksadile ve bu garip hâdisenin bir hatırası olmak üzere o pek beğendiğiniz küpeleri size hediye ediyorum. Lütfen kabul ediniz beni pek sevindirmiş olursunuz..

Yarın öğleden sonra sizi kendi evinizde ziyaret edeceğim. Kocanızla birlikte beni kabul etmeğe hazırlanınız.. Gözlerinizden öperim aziz kardeşim.

Kâmran Güneysu

SÖYLEYİN Genç Kızlara

İbretle okunacak bu his romanının ikinci baskısı çıktı. 150 kuruş.

ARİF BOLAT KİTABEVİ

ikide bir kaynanalığını gösteriyor.

Erkek çirkin olan kadının adını kendi içinden «Canavar» koymuştu.

Nihayet «Canavar» kompartımana döndü. Geçti, yerine oturdu. Daha gelir gelmez güzel kadının bir kusurunu buldu. Bacak bacak üstüne attığı için diz kapağının biri açılmıştı. Öteki dizinin de çorap bitimi görünüyordu. Plâjlara ve revü tiyatrolarına göre bu dünyanın en masum oturuşu idi. Fakat Canavar kaşı ile gözü ile ona işaret etmeğe başladı. Güzel bacaklarının açıldığını [illegible] hareketile ona anlatmak [illegible]du. Öbürü belki de inat [illegible]ve bunu anlamamazlı[illegible]du.

[illegible]yet karşısında nihayet Canavar mırıldandı:

— Canım... Doğru otursana...

— Ne var oturuşumda?..

— Eteklerin tamamile yukarıya kalkmış!..

Güzel olan yol arkadaşı ince kaşlarını can sıkıntısı ile yukarıya kaldırarak eteğini aşağıya çekti. Ve delikanlı da bir müddettenberi devam eden bu masum güzel ziyafetinden ayrıldı.

Çirkin olan ne kadar durgun ise öteki o derece delişmen bir kadındı. Eğlenmek için çıldırdığı âdeta belli idi. Erkeğin Canavar adını taktığı öbürü mütemadiyen kendisini frenliyordu.

Bir aralık Ahmet ona güzel fakat biraz hafif dekolte bir hikâye anlatacak oldu. Genç kadın bunu son derecede beğendi. Göğsünü titrete titrete gülüyordu.

Gel gelelim, çirkin hemen onun kahkahalarına set çekti:

— Rica ederim Mehlika... Öyle gülme... Trendeyiz, herkesin içinde bulunuyoruz... dedi.

Ve somurttu. Ah şu kaynana olmasa ne eğleneceklerdi!.. Ertesi gün tren istasyona gelince onları ihtiyar bir adam karşıladı. Bu kayınbaba olacaktı.

Ahmet güzel kadınla yalnız kaldığı bir dakikada hemen:

— Kaynananız yeryüzünün en zalim diktatörü!.. dedi.

Güzel kadın gülümsedi ve cevap verdi:

— O benim kaynanam değil, ben onun kaynanasıyım... Bu zat da zevcimdir. Gördüğünüz gelinimdir. Kaynana benim...

Erkeğin dili tutuldu.

Hayatında böyle kaynana görmemişti... Ne şeker kaynana!.. Ve ne canavar gelin!.. Dünyada böylesi de var!..

Hikmet Feridun ES

— Tramvay arabalarının daha fazla yolcu alması için tetkikler yapılıyormuş..

— Herhalde arabaların üzerine bir kat daha çıkacaklardır.

— Yerli Mallar Pazarı yakında basma ile makara dağıtacakmış..

— Öyle ise şimdiden git de kapıda kendine bir yer ayır karıcığım.

Tellâl — Öyle bir yazlık köşk ki bayım, bütün mevsim müddetince başınızı dinlersniz!..

PİTİGRİLLİ İLE KONUŞMA

— Baş tarafı 5 inci sahifede —

— Herkesin dilinde...

— «Kokain»?

— Çok rağbet görüyor. Yeniden basıldı.

— Desenize sizinkiler de kokainoman kesilmişler..

razîdir, hastalık sayılır...

— Hazırcevapmışsınız doğrusu.

— Yeni yeni neler hazırlamakla meşgulsünüz üstat?

— Şimdilik hazırlanmağa çalışıyorum..

— Yeni bir esere mi?

— Hayır, yeni bir yolculuğa...

— Ne tarafa böyle?

— Ziyaretçiler devam ederse öbür dünyaya!

— Lâtifeciliği de bir türlü bırakmazsınız. Ben yeni eserlerinizden bahsediyorum. Hiç olmazsa isimlerini söyleyin...

— Hay hay... Sayayım:«Kaçır beni!», «Kız mısın, oğlan mısın?», «Kuduruyorum!»...

— Çok doğru...

— Ben kudurmuyorum canım, eserimin adı bu...

— Yanlış anlamışım..

— Pek de yanlış sayılmaz ya, ne ise.. O eskidendi. «Kuduruyorum» dan sonra «Aşk bazirgânı» nı yazacağım...

— Fena ticaret değil, kazancınız da çok olsa gerek...

— Eh.. Allah ne verdiyse, geçinip gidiyoruz. Başka bir emriniz yoksa müsaadenizi rica edeceğim. 299 uncu sevgilime saat dördü beşle on beş arasında randevu vermiştim. Onu kabul etmem lâzım. Ziyaretinize çok teşekkür ederim. Türk okuyucularıma ve bilhassa «on sekiz kıratlık bakire» lere selâmlar!..

Masalların Erkeği!

yazan Hikmet Feridun Es

— 12 —

Bu sırada Aslının gözlerinin sulandığını görünce sahneyi hemen alaya vurmak lüzumunu duydu. Genç kızın yastığının kenar ucunda, hiç kullanılmamış, küçük bir ipekli mendil vardı. Onu aldı. Aslının burnunun ucuna götürdü. Tıpkı çocukluğunda yaptığı gibi:

— Sümkür firavun!.. dedi.

Aslı nemli gözlerle bu eski tâbire, «firavun» sözüne gülümsedi. Çocukken etrafı kızdırdığı zaman daima kendisine «firavun» derlerdi. Burnunu sildirmemek için kaçtığı zaman Cemil ağabey kendisine yakalayınca işte böyle:

— Sümkür firavun!.. sözleri ile kendisini burnunun ucundan kavrardı. Maamafih küçükken burnunu sildirmemek için kaçmakta da haklı idi. Zira pek hoyratça hareket ederler, minimini burnunun tepesini koparırcasına sıkarlar, fena halde canını acıtırlardı. Şimdi de Cemil Çöl ayni sözler ve ayni hareketlerle burnunu silmekte idi.

Aslı çocukluğundaki sızıyı burnunun ucunda duyduğu için geri geri çekilmekte idi. Cemil Çöl kaçmaması için onu kıskaç gibi iki parmağile takip ediyor ve:

—Kaçma firavun!.. diyordu.

Gülüştüler. Aslıhanın nemli gözlerle başladığı fazla hassas sahne bu suretle değiştirilmiş, eğlenceli bir hale konulmuştu. Cemil Çöl Aslı'yı biraz daha avutmak için:

— Sana bir de masal anlatayım.. dedi.

Ve masal başladı.

Cemil Çöl anlatırken, Aslı çocukluğunun tekerlek tekerlek açılmış meraklı gözleri ve çocukluğunun heyecanlı tecessüsü içinde dinliyordu. Bu masalları hayatının sonuna kadar Cemil ağabeyden dinlese yine de doymazdı. Her zaman olduğu gibi masal başlar başlamaz çocuklaşır, bütün büyüklük zamanına ait dertleri, her şeyi unuturdu.

Cemil ağabeyin masallarında esrarlı bir büyü vardı. Hayallerin alabildiğine engini, şiirlerin en güzeli ve en derini onların içinde idi. Cemil ağabey bu masalları yalnız ve sadece kendisi için uydururdu.

Bu sefer Cemil ağabey asıl saadetin yanı başında olduğunu düşünmiyerek başka ve fena şeyler arzu eden yaramaz bir kız çocuğunun masalını ona anlattı. Aslı merakla dinliyordu. Masalın sonunda buradaki yaramaz kız asıl saadetin, asıl güzel şeyin ne tarafta olduğunu anlıyor ve tekrar ona dönüyordu. Masalla Aslıhanın vaziyeti arasında büyük bir benzerlik vardı. Hakikî saadetin nerede olduğunu bilmiyen yaramaz kız tamamile kendisi idi. Zaten Cemil ağabeyin âdeti idi. Her zaman, çocukluğundanberi, Aslıya telkin etmek istediği şeyleri böyle ibret verici, uydurma masallarla anlatırdı. Ele bir yaramaz, haylaz, haşarı, kaprisli küçük kız alınır, masalda onun başına neler getirilirdi. Sonunda küçük yaramaz kız yaramazlığın, haşarılığın fenalıklarını anlardı. Cemil ağabey bugün de ayni hikâye tekniğini kullanmıştı.

Aslıhan, çocukluğundanberi, Cemil Çölün masallarından mânalar çıkarmağa alıştığı için bu sefer de öyle yapmalı idi. Zaten masal gayet açıktı. Saadetin nikâh dairesinde, bayıldığı masanın başında bıraktığı genç nişanlısının kolları arasında olduğu kendisine anlatılıyordu. Başka bir şey düşünmemeli idi. Onunla evlenmesi lâzımdı. Masaldaki kız gibi kendisini bekliyen hakiki saadete dönmesi gerekti.

İçini çekti. Dertli dertli omuzlarını kaldırdı:

— Masal güzel... Fakat sonunu beğenmedim!..

Cemil Çöl onun yanağını sıktı:

— Bilâkis... Masalların en güzel tarafları sonlarıdır. Bir masalın sonu kadar saadetle dolu şey var mıdır?.. Düşünsene bir kere.. Masallar nasıl biter?.. «Onlar ermiş muradına» diye biterler değil mi?.. Masal sonlarında daima istenen, özlenen şeylere kavuşulur, muratlara erişilir. Masal sonundan güzel şey var mıdır?..

— İyi ama masaldaki kızın muradı o değilse?.. Ya aklında başka şeyler, başında başka hulyalar varsa... Hayatında başka şeylerin olmasını istiyorsa...

Cemil Çöl yapma bir hiddetle buna cevap verdi:

— O masaldaki kız artık çok oluyor ama... Hakikî saadetin nerede olduğunu bilmiyenlere, bunu öğretmek lâzımdır. O kız da saadetinin hangi tarafta olduğunu pek kestiremiyor...

Cemil Çöl şimdi bu küçük kızın tahmininden çok daha dertli olduğunu görüyor, ona daha büyük bir dikkatle bakıyordu.

— Ben artık gideyim!.. diye kalktığı zaman Aslıhan rica etti:

— Biraz daha otur Cemil ağabey..

Fakat Cemil Çölün hazırlandığını görünce son derece utanarak, büyük bir tereddüt içinde:

— Bir şey söyliyeceğim ama çok utanıyorum!.. dedi.

Cemil gülümsedi:

— Yoksa eskisi gibi benden bebek mi istiyeceksin...

Şimdi bu dertli kızın çocukluğu gözünün önüne gelmişti. Beğendiği bebekleri daima kendisinden isterdi. Ve Cemil Çöl ona en güzel, en nadide, en yakışıklı bebekleri kendi elile seçip getirirdi. Lâkin bu sefer Aslı bebek istemiyordu. Yastığını kaldırdı. Onun altında üç dört tane mavi büyük kâğıt vardı. Cemil Çöl bunlara hayretle bakıyordu.

Aslıhan bütün cesaretini kaybetmiş gibi kaldırdığı yastığı tekrar düzeltti ve:

— Yapamıyacağım... Cesaret miyeceğim!.. dedi.

Cemil Çöl büyük bir de sordu:

— Ne var peki?.. O ya tındaki kâğıtlar nedir?..

Aslı şimdi her şeyi inkâr etmek isityor gibi idi:

— Bir şey değil... Hiçbir şey değil!..

— Canım.. Ya o mavi kâğıtlar?.

— Hiç... Çocukça bazı yazılar!..

— Göreyim...

— Gayet aptalca şeyler... Görmeğe değmez...

— Meselâ ne gibi şeyler?.. Sen mi yazdın?..

— Ben yazdım... Yatakta o kadar sıkılıyorum ki... Aklıma sen geldin. Bilirsin ya, çocukluğumdanberi senin her şeyini taklit ederim. Zira en güzel hareketler benim için senin hareketlerindir. Canım sıkılınca ben de yazı yazmağa karar verdim. Bir hikâye yazdım. Bakalım becerebilmiş miyim diye sana okutacaktım... İşte bu kadar.

— Peki, onu bana vermekten ne için vazgeçtin?..

— Alay edersin...

— Etmem, ver...

Aslı durdu, gayet ciddî bir hali vardı. Karar vermiş insanların hatları yüzünde görünüyordu. Yastığını tekrar kaldırdı ve oradan mavi kâğıtları aldı. Cemil Çöl bunları evvelâ 3 - 4 kâğıt olarak görmüştü. Halbuki daha fazla idi.

Aslıhan onları içiçe koydu ve titriyen bir elle Ceml Çöle uzatırken:

— Hikâye henüz bitmemiştir. Ona senin bir son vermeni istiyeceğim. Ben düşündüm, düşündüm, bir şey bulamadım... «Netice» yi sen tayin et.. Kahramanların mukadderatını sen üstat ve dâhi kaleminle çiz!.

Cemil Çöl güldü. Aslı devam etti:

— Sonra içinde sana hitap eden minimini bir mektup da vardır. Onu da oku...

Cemil Çöl kâğıtları açıp okumağa kalkınca Aslı yatağından fırlıyarak onu bileğinden tuttu.

— Devam edecek —

31 marta kadar

İkramiyeli Aile Cüzdanı

alarak, paralarını % 2 - 5 faizle işletenler gelecek yıldan itibaren her Mart ve her Eylûl çekilecek ikramiyeli kuralara iştirâk hakkını da kazanmış olurlar.

Eski cüzdan sahipleri

bu yılın 9 Eylûl ev kurasına olduğu gibi, gelecek yılların evli ve arsalı kuralarına da hem eski hem yeni mevduatlariyle iştirâk ederler.

Kura tarihine kadar

hesapta fasılasız kalan her 100 lira için bir kura numarası verilir.

Yapı ve Kredi Bankası A. Ş.

MİDE — BARSAK — KARACİĞER

hastalıklarına tutulmamak için en iyi çare

TEMİZ YAĞ

kullanmaktır.

Veral

Yağ Sergisi

İstiklâl Caddesi. Parmakkapı, No. 64. Tel: 41775

7000 SENE EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi bakkında yazdığı bir eserde, miladdan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir.

ATA SÖZLERİMİZDEN

PARA ARSLANIN AĞZINDADIR.

Çapamarka

KURULUŞU 1915

Muazzam Gramerli

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

Bu fevkalâde lisan kitabından siz de bir tane alınız. İngiliz dilini mükemmel bir surette, kolay ve çabuk olarak ancak bu eserden öğrenebilirsiniz.

Hazırlayan: Abbas TEMİZER

Fiatı: 400 Kuruş.

AHMET SAİDOĞLU KİTABEVİ

İstanbul, Cağaloğlu yokuşu, No. 17/1.

Yeni PUDRA RENKLERİ

önünde

KADINLARIN HAYRETİ

SİHRAMİZ BİR KOLORİMETRİK MAKİNE SAYESİNDE İSTİHZAR EDİLEN PUDRA

YENİ GÜZELLİĞİNİZİ ON MİSLİ ARTTIRIR.

★

Teninize en uygun gelecek pudranın tam rengini veren yeni bir Kolorimetrik makina ihdas edilmiştir.

Bu sayede şimdiye kadar görülmemiş emsalsiz bir güzellikte orijinal pudra renklerinin istihzarına imkân verilmiştir. Bunları yalnız Tokalon pudralarında bulabilirsiniz. Bu pudra rüzgârlı ve yağmurlu havalarda bile bütün gün sabit kalır. Burnun parlamasına mani olur. Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir. Bu yeni Tokalon pudrasının en son yeni ve *cazip renklerini* bugünden tecrübe ediniz. Daha genç ve güzel görününüz.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN NECATİ

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını minimilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ

ismine dikkat!

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal keser.
İcabında Üç Kaşe Alabilirsiniz.
Taklitlerinden sakınınız.

TARİHTEN ÇİZGİLER

— Her türlü iktibas hakkı mahfuzdur —

GÖRÜCÜLER TETKİKTE!..

Görücü — Küçük hanım sazlardan hangisini çalıyorlar acaba?.. Nasıl vakit geçiriyorlar?..

Kaynana — Kızımdır, bana medhetmek düşmez amma, güzel keman çalar, Tatyos Efendinin talebesidir. Gergefte fevkalâde Çin iğnesi işler, kilere nezaret eder, geceleri bize roman okur, hiç boş vakti yoktur efendim...

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERİ

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumî Neşriyat Müdürü :E. R. Uzman

Basıldığı yer: Ahmet Saîr Matbaası